

munerne efter Lægdsinddelingen tilfaldende Antal Hestes Udredning, overlades det Communalbestyrelserne, saasnart den forhen bestaaende Udredningsbyrdes Overgang forøvrigt er ordnet, selv at træffe de nærmere Foranstaltninger, navnlig ved Contracters Afslutning med Private, som for hvert Lægds Vedkommende maatte udfordres til Hesteholdet i Fremtiden, og gives da vedkommende Communer Berettigelse til af det med samme i Lægds forbundne Hjelpeskartkorn, igjennem Communalbestyrelserne, hvorunder det hører, at opkræve den Hjelpeskartkornet paahvilende Deel af Udredningsomkostningerne. Erklærer een eller flere af Communalbestyrelserne ikke at kunne overtage Om sorgen for det Communerne efter foransførte Inddeling tilfaldende Antal Hestes Udredning, bliver samme for disse Communer Vedkommende directe at foranstalte af Amtsraadet, og hele Udgiften herfor at fordele paa de paagjeldende Communer. Under alle Omstændigheder blive iøvrigt samtlige Omkostninger ved Hesteudredningen i selve Communerne at ligne paa alt Kartkornet ligesom flere andre Communeafgifter, med hvilke de ogsaa i Henseende til Udpantningstvangen skulle anses lige.

§ 5.

Til at udføre de Forretninger, ved hvilke Udredningsbyrdens Overgang paa alt Kartkornet fra Begyndelsen maa ordnes, bliver i hvert Amt (§ 3) at oprette en Mynstringscommissiøn, bestaaende af:

- Amtmænden som Formand;
- en Officer, som Krigsministeriet dertil beordrer;
- en af Amtsraadet udnævnt fagkyndig Landmænd;
- en fagkyndig Mand, valgt af Communalbestyrelserne i Districtets Kjøbstæder paa samme Maade, som i § 4 er bestemt med Hensyn til de tvende Mænd, der skulle sammentræde med Amtsraadet;
- en militair Dyrlæge, eller, hvor en saadan ikke findes, en examineret Dyrlæge, som af Krigsministeriet dertil udvælges.

Disse Commissiøner ville efter forudgaaet Bekjendtgjørelse have paa bequemme Steder i Districterne at afholde de Møder, som behøves til de samme overdragne Forretningers Ud-

førelse, hvorom nærmere Instrux bliver at meddele Commissiønerne fra vedkommende Ministerium, forsaavidt Forretningerne ikke allerede i denne Lov ere foreskrevne.

§ 6.

Det Antal Heste, vedkommende Districter i Genhold til § 3 ville have at udrede, bliver at levere disse uden Betaling af Krigsbestyrelsen, dog at kun saadanne antages, som af de i fornævnte Paragraph ommeldte Mynstringscommissiøner erklæres tjenstdygtige. Disse Heste blive derhos af bemeldte Mynstringscommissiøner at taxere, men dog ingen af dem at ansætte til en højere Værdi end 135 Rbd.

Fordelingen af Hestene mellem de Lægder, som maatte være indrettede i Districterne, skeer ved Lodtrækning.

§ 7.

Efterat det Fornødne til Udredningsbyrdens Overgang paa Districterne ifølge foransførte Bestemmelser er fuldbragt, have de aarlige Landmilice-Sessiøner, hvilke dog i saa Henseende tilforordnes en militair Dyrlæge, i Fremtiden ved endelige Kjendelser at afgjøre, hvorvidt de Heste, der af Udredningsdistricterne fremsilles, ere antagelige eller ikke; ligesom Sessiønerne i det Hele have at varetage det Fornødne for at paasee Opfyldelsen af de Pligter, som i denne Lov paalægges Districterne. Derhos vedblive de ved Placat af 20de April 1819 § 2 anordnede Regiments-Mynstringscommissiøner fremdeles at afgjøre de samme hidtil overdragne Forretninger i Henseende til Districtshæftene, dog efter de nærmere Bestemmelser i denne Lov og saaledes, at de af disse Mynstringscommissiøner affagte Kjendelser ere, forsaavidt de ikke alene gaae ud paa et Skjøn over Hestes Værdi eller Tilstand paa den Tid, Skjønnet afgives, undergivne Landmilice-Sessiøneres Prøvelse, men blive at efterkomme, saalænge de ikke af Sessiønerne ere underkjendte.

§ 8.

Til Vættelse ved Bestridelsen af de Udgifter, som Udredningsbyrden medfører, tilstaaes Udredningsdistricterne af Statskassen en aarlig Godtgjørelse af 20 Rbd. for hver Hest, saaledes at 8 Rbd. betragtes som Hjælp til Udstaffelse af en ny Hest og 12 Rbd. som Foder-